

BARCELONEJANT

ANA
Sánchez

El te (amb boles) de les 5

ELISENDA PONS

►► Un grup d'adolescents prenen 'bubble teas', beguda de moda d'origen taiwanès, i ballen al Bobibar del carrer dels Tallers.

Qualsevol barceloní que tingui més de vint-i-tants farà cara de mem de **Rajoy** intentant dir **Puigdemont**: «¿Bubble què??» *Bubble tea*. Traducció literal: te de bombolles. Si l'hi diuen a un adolescent, els miraran com si acabessin de preguntar-li qui és **Justin Bieber**. En poden fer la prova amb Google: els sortiran més de vuit milions de resultats, entrada a Viquipèdia i articles amb els quals descobrir «quin tipus de *bubble tea* ets tu?» («la pregunta -afegeixen amb gest d'obvietat- més important que respondràs avui»). Ja hi ha qui parla de «celebritats»: han enxampat amb colors *bubble teas* el *one direction* **Harry Styles** i la ubiqua **Kylie Jenner**.

«L'última bogeria que ha escombrat el país», els descrivia el *Daily Mail* fa quatre anys. *The Washington Post* els va donar la seva benedicció com a «fenomen global» fa tres anys. Així que, a aquestes altures, aquest invent taiwanès ja ha adquirit estatus oficial d'«obsessió». A Barcelona, té el seu propi triangle de les *Bubblemudes*: entre el carrer dels Tallers, el de Bonsuccés i la seva plaça, és improbable no topar-se a la tarda amb algú xarrupant un d'aquests tes. Hi ha tres *bubbleteries* en dos minuts de recorregut per la zona.

¿Com es pot reconèixer un te de bombolles? Per les bombolles no, perquè no en té. És un batut de te, amb llet o fruita, granissat a l'estiu, però sobretot amb boletes. «Bobas»,

en diuen. Perles de tapioca -midó de iuca, les clàssiques- o *poppings*, boletes de succs. Són bons, així que un s'acostuma a beure mastegant.

El retrat robot del *bubble tea* es detalla a la porta de Zenzoo (Bonsuccés, 6): «boles» i una «canya XL» per menjar-se-les a glops. «És una beguda molt artesanal. Cadascú la fa al seu estil», diu **Jorge Cheng**, meitat barceloní, meitat taiwanès. Al seu *chill out* es pot escollir entre 45 tipus de *bubble teas*. Es recomana beure's de cara a la paret: està plena de dibuixos manga. «Véuen molts artistes a pintar a la paret», assegura el propietari. ¿Mitjana d'edat dels clients? «De 15 a 25 anys».

Des dels 11 anys van al Bobibar (carrer dels Tallers, 3). «La gent ve després de classe. Els caps de setmana el local s'omple». **Joel Wang** asseixeix des del taulell. A la seva dreta, un exhibidor més propi d'una gelateria mostra boletes de tots els colors. A l'esquerra, grupuscles d'adolescents beuen *bubble teas* amb posat d'estar al saló de casa seva. Al fons, davant d'una tele, tres clients habituals (16, 17, 19 anys) calquen *in situ* les coreografies dels vídeos que surten a la pantalla.

Joel Wang, 23 anys, sembla acabat de sortir del catàleg del bon modern. Mira per sobre d'unes ulleres a l'estil **Lennon** versió maxi. Parla amb somriure maxi també. És de Xangai. Bé, en realitat va néixer a Barcelona, rectifica, però va haver de tornar a la Xina amb 2 anys. Els seus pares es

El 'bubble tea', invent taiwanès, és la beguda dels 'millennials' a Barcelona

El te de bombolles té boles: perles de tapioca o fruita i una canya XL per menjar-les

El Bobibar ven te de xiclet i te de lavanda 'esperant l'amor' amb llet

van quedar aquí. «Molt dur», apunta sense perdre el maxisomriure. «Gairebé no sabia qui eren els meus pares quan vaig tornar a Barcelona». Tenia 12 anys. «Però està bé», riu. Treballa darrere d'una barra des dels 16 anys.

Licor 43 amb pinya 0.0

Sota el vidre del taulell es pot llegir la llista infinita de *bubble teas* que es poden triar, a 3,50 i 4 euros el got. Traient el clàssic -te vermell amb llet i boles de tapioca-, es pot demanar tot el que un adolescent pot desitjar: hi ha te de xiclet i te de lavanda *esperant l'amor* amb llet. Ganxos extra dolços a l'estómac. Dignes versions 0.0 del Licor 43 amb pinya.

Són les cinc de la tarda. Acaba de començar la desfilarada de tes i abraçades de retrobament. El **Gabriel**, l'**Andrea** i el **Manfredo** ballen davant de la tele des que s'han tret les caçadores. El que es porta -diuen amb aquella mirada compassiva d'«ets-gran-ino-en-tens-ni-idea»- és el K-pop. Tota una fàbrica de One Direction coreans. Són els vídeos que escup la tele en bucle. «Hi ha molts fans de música coreana», diu el **Gabriel**. «Ens agrada el *bubble tea* i ballar», es justifica encongint-se d'espatlles.

Ironies generacionals: des de la porta del seu local de moda, els *millennials* poden fer un cop d'ull al futur pròxim. A dos passos i mig, a la mateixa hora, el Boadas -83 anys d'història-, ple de gítonics. ≡

REPENSAR LA CIUTAT

BCN aposta per rehabilitar i evitar l'urbanisme d'espectacle

P. C.
BARCELONA

S'ha acabat l'etapa de l'«urbanisme de l'espectacle i icònic pensat per als inversors internacionals divorciat de les iniciatives i demandes locals». Ha arribat l'era de «rehabilitar, repensar, reutilitzar, reciclar» i poder redibuixar una ciutat que, com que no pot créixer en extensió, es reinventi per ser més participativa, sostenible i renovada, a partir del que ja té i amb especial èmfasi en els barris més deprimits. Així ho va reivindicar ahir la tinenta d'alcalde d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat, Janet Sanz, en la conferència *La Barcelona per viure-hi* que va pronunciar al Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC).

Sanz va explicar que davant els titulars que Barcelona és la millor botiga del món, la tercera ciutat europea en despesa turística o referent en congressos, «l'experiència de la ciutadania» són les dificultats en accés a l'habitatge, la infravivenda, la pèrdua de diversitat econòmica, de drets socials i les desigualtats.

En aquest marc que va dibuixar, va lamentar que s'hagi generat «una ciutat cada vegada més

Janet Sanz diu que s'ha acabat vendre la ciutat al millor postor

rica amb uns barris cada vegada més pobres», amb un model de creixement «en el qual la ciutat estava en venda al millor postor». Per combatre-ho, va recomanar, rehabilitar i donar nous usos a Vallcarca, les Glòries, el Bon Pastor o la Meridiana (en contraposició al passeig de Gràcia i la Diagonal) i no donar cabuda «a nous barris ni noves icones».

Va plantejar estudiar el pes de la part pública i la privada i «codecidir amb els veïns», a partir de la creació d'«una coproducció» que «substitueixi la clàssica relació dels promotors i *lobbies* amb l'Administració».

ELS REPTES // Entre els seus reptes de mandat hi figuren vertebrar una ciutat pionera contra el canvi climàtic (reduint el consum energètic i implantant un operador municipal verd), potenciar el parc d'habitatge social i el transport públic contra la contaminació, replantejar grans projectes de ciutat com la Sagrera, impulsar el pla de barris i enfortir la relació metropolitana, amb l'Eix Besòs com a protagonista, com ja va avançar l'alcaldesa Colau la setmana passada. ≡